
Prædiken til 2. S. i Advent 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 2. S. i Advent 1930	4
2. s. i Advent	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 2. S. i Advent 1930

2. s. i Advent

Prædikedag 2. s. i Advent

Prædikedato 7. december 1930

Prædiketekst Lukas 21,25-36

Prædiken ID P071230-01

Kilde KMF-nr. 21.08.02

2 S i Adv.

Gudstj p. S. Kl. 10

Møde paa Klitten Fredag 7½ Stage

Hvordan kan vi nu vide noget om alt dette, jeg mener, at det virkelig passer? Hører denne Tale om Genkomst og Dom ikke til de Ting i Bibelen, vi ikke længere kan tage for gode Varer? Er der den Ting i Bibelen, vi ikke kan tage for gode Varer? Ja, der er mange, hvis dermed menes: tro, at de er bogstavelig Sandhed. Der er f. Ex. Historien om Jonas i Fiskens Bug. Den passer ikke, men det har saamænd heller aldrig været Meningen, den skulde passe, tros som virkelig. Det er et jødisk Sagn lige som hvert Folk har sine Sagn, fulde af Skønhed, f. Ex om Dannebrog. Jonas-Sagnet: Guds Kærlighed naar til alle Væsener, baade Hedninge og Dyr.

Heller ej er Skabelsen sket som det gl. Test. beretter det. Der staar kun de Sagn, der fra ældgammel Tid levede i Israels Folk om Tidernes Begyndelse. Og det er storslaaet og skønt og paa den Maade sandt, men virkeligt er det ikke. Hvordan kan vi nu vide, at det ikke forholder sig ligervis med Genkomsten — Verdens Ende. Hvordan skal der ske Tegn i Sol og Maane? hvordan kan Stjernerne falde ned? Denne Slægt skal ikke forgaa, sagde X, før det sker. Men den er forgaaet. Og X kom ikke. Selv om han havde sagt, at kun Faderen alene vidste Tidspunktet, regnede han dog med, at det vilde ske meget før. 2000 Aar er snart rundet. Og hvergang Krige og Jordskælv har rystet Jorden, sagde man, nu kommer han, og han kom ikke. Bliver det nogensinde til Virkelighed. Er det ikke en from, greben Sværmers skønne, ophøjede Fantasier om de sidste Tider. Er der Tider, der er de sidste eller de første? Er Tiden ikke Evig, og Livet ikke evigt, om ikke paa denne Klode, saa dog i Verden?

Hvad skal vi nu svare til alle disse Indvendinger og Tanker, der kan vaagne i vort Sind. Først dette, at alt det, der har med vor Tro at gøre, det er jo netop noget, vi ikke ved, ikke kan faa Sikkerhed for, det er noget, vi maa nøjes med at tro paa. Jeg siger nøjes, for det skal dog blive saligere engang at have oplevet og erfaret, trods alle de Værdier, der er i Troens Spænding. Vi ved ikke, at Gud den Almægtige er til, og er Skaber, ikke, at Jesus er undfanget ved Hl. Aand, er dømt af Pontius, (det kunde jo bare være en Historie), vi ved ikke, om der er noget Fællesskab ml de Hl., hverken om der er Synder eller Forladelse, ej heller om Kødets kan opstaa og hvordan eller i det hele om evigt Liv. Saa ved vi da heller intet om X's Genkomst. Men vi tror paa alt dette. Mere eller mindre stærkt. Somme mere, andre mindre. Du og jeg sommetider mere, til andre Tider mindre. Det er Hl. Aandens Gerning, der virker i os, at det, vi er døbt til, det kan vi ikke slippe. Hvorfor? Fordi ham, vi er døbt til, ham kan vi ikke slippe, for han slipper ikke os. Over for alle Tvivl og Indvendinger stiller vi: X har sagt det, og ham maa jeg tro, ja, ham maa jeg tro, selv om han ogsaa tog Fejl.

Men saa staar der tilbage, at hvis man tror, maa man gøre Alvor af Troen. Ellers er det at drive Grin og Spot med det hele. Tror vi paa Dommedag, da maa vort Liv være en Forberedelse til at kunne bestaa for Menneskesønnen. Kære Kristi Venner: dette et Livets evige Alvor: at vi stræber efter Guds frygt i vort Arbejde og i vore Hjem og henter vore Synders Forladelse ved X's Bord. At tro uden at leve efter sin Tro er at skabe Rædsel om sin Død.